

CRIDA
PER SABADELL
DOCUMENTS
FUNDACIONALS

OCTUBRE DE 2014

LA NOSTRA CIUTAT

La nostra ciutat, la de les persones que patim les retallades, la de la sanitat saturada i externalitzada, l'educació segregada, de l'exclusió social, els desnonaments i la pobresa energètica, la de les 2000 famílies que necessiten la "caritat" per poder menjar, la dels sense papers i la dels emigrats, es confronta avui amb la seva ciutat d'empreses especulatives i mafioses que es lucren amb els serveis públics, la dels polítics amb sous de vergonya, de la corrupció, del clientelisme, dels barris fantasma i els 10.000 pisos buits.

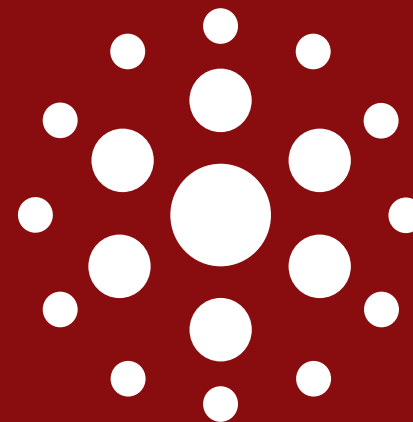
La nostra ciutat és la dels barris vius que aturen desnonaments, la ciutat insubmisa, indignada desobedient, la dels i les joves organitzades i actives, la que no amaga la llengua i en fa eina de cohesió la de la cultura popular, la de vianants i ciclistes, la que s'atura per la vaga general i la que porta anys plantant cara dins i fora de l'Ajuntament. La nostra ciutat es planta avui davant el seu model de ciutat morta, opaca proposta de ciment, d'urbanisme a la carta, governada per polítics desacreditats que estenen la catifa vermella a l'Ikea o al Gremi de torn, institucions que són un mur, un búnker obedient al deute.

La nostra ciutat és la de la Teresa Claramunt o la Colla de Sabadell, la dels ateneus i organitzacions revolucionàries, la ciutat bressol del cooperativisme català, la de la dignitat de l'autoconstrucció dels barris i la vaga del metall, la del municipalisme alternatiu, la de la lluita feminista i la del garrofin.

És l'hora dels que som pobres, aturades i precàries, sense un habitatge digne, de les persones que hem hagut de migrar, de les que volem ser escoltades, decidir i transformar la nostra realitat quotidiana. És l'hora de recuperar la ciutat, d'auditar-la i posar-la al servei de les persones que hi viuen. És l'hora de reforçar llaços i eixamplar confiança entre els que mai hem volgut participar del repartiment, l'hora de referenciar-nos a velles i noves lluites.

És l'hora de guanyar, és l'hora d'una proposta àmplia, radical i engrescadora per poder decidir-ho tot. És l'hora d'una nova majoria social i política capaç de revolucionar aquesta ciutat!

Crida per Sabadell. Segona trobada, 28 de juny del 2014

1. PONÈNCIA POLÍTICA 5

2. PONÈNCIA DE COMUNICACIÓ 23

3. PONÈNCIA ORGANITZATIVA 39

PONÈNCIA POLÍTICA

1. Breu anàlisi de conjuntura i definició dels principals reptes a assolir des del municipalisme

1.1. Desposseïció, emergència social i crisi de règim

Els esdeveniments polítics i socials ocorreguts d'ençà de la crisi econòmica que esclatà el 2007 han anat configurant un canvi radical de realitat política que ha precipitat en el que podem anomenar com una crisi de règim. En primer lloc, les condicions de vida de la major part del nostre país han anat empitjorant progressivament mentre l'acumulació de riquesa d'una minoria ha anat creixent. Per primer cop en moltes dècades la desposseïció és una realitat percebuda i compartida per capes molt àmplies de població, que identifiquen els poders econòmics, polítics i financers com a responsables directes del seu empobriment.

A més, la percepció majoritària és la d'un empitjorament de les condicions socials econòmiques (més atur, més precarietat laboral, més dificultat per accedir als drets bàsics com l'alimentació o l'habitatge, etc.) que ens permet afirmar que ens trobem davant d'una autèntica emergència social.

En paral·lel, en la percepció d'una part cada vegada més important de la població també apareix la falta de capacitat de les institucions polítiques actuals per resoldre aquests problemes, ja que :

a) els i les dirigents al càrrec d'aquestes institucions estan al servei de grans poders

(en molts casos, corruptes) i no de la majoria social.

- b) el marc polític i constitucional actual està totalment deslegítimat i en crisi.*
- c) les pròpies institucions han perdut la seva minsa capacitat de redistribució de la riquesa, a mesura que han quedat limitades per operadors com el deute o per centres de decisions cada vegada més allunyats, com la troica comunitària.*

Aquest canvi en la visió i l'opinió que una part molt important de la població té, d'una banda, sobre les institucions, el poder i el sistema de partits, i, de l'altra, sobre les seves expectatives i les conseqüències de la desposseïció en el seu entorn immediat, porten a una crisi de molts dels paràmetres polítics clàssics com ara la idea de l'alternança entre partits del règim o que són els gestors polítics els que resolen els problemes de la gent.

1.2. Les respostes populars i les noves expressions polítiques

En paral·lel a la intensificació de la desposseïció (en forma de retallades, privatitzacions, reduccions de condicions laborals, empijorament de les prestacions i els serveis públics, cessió de quotes de poder a minories poderoses...) s'han anat creant i consolidant iniciatives de resistència popular –moltes d'elles, hereves o continuadores de la lluita social duta a terme durant les darreres dècades–, que han tingut expressions molt diferents: sindicalisme, associacionisme, candidatures municipalistes alternatives i mobilitzacions al carrer.

Cadascuna d'aquestes iniciatives ha tingut un tipus o altre d'incidència i suport social, però si tenim en compte els elements definitoris d'aquelles iniciatives més engrescadores que han contribuït als canvis de paradigmes anteriorment exposats (com ara el 15-M, la CUP-AE al Parlament, les diferents campanyes de l'ANC, la PAH, la consolidació de les Candidatures Alternatives del Vallès i les eclusions de noves iniciatives polítiques com el Procés Constituent i Podemos) trobem alguns elements que es repeteixen, que són:

- a) Ruptura, posant quelcom nou per esmenar allò vell*
- b) Participació política activa que permet el sentiment de pertinença a un projecte*
- c) Energia i il·lusió perquè es poden canviar les coses, que el canvi és possible*
- d) La necessitat de denunciar la corrupció i fiscalitzar l'acció de les institucions*

1.3. L'escenari polític en clau local

Tots els elements d'aquest escenari exposat tenen una concreció a nivell local, que es plasmen tant en la confrontació d'interessos entre oligarquies locals i majoria social com

en l'aparició de noves expressions de participació política a nivell local, etc. A més, però, el Cas Mercuri fa preveure el tancament d'un cycle polític de govern Bustos –basat en el personalisme, la construcció d'una gran xarxa clientelar i la corrupció–, que cal recordar que ha estat denunciat de forma ininterrompuda per l'Entesa per Sabadell mentre la resta de grups municipals feien en un moment o altre de crossa del PSC.

L'escenari que es dibuixa a partir de les noves eleccions municipals conté una aritmètica plena d'incerteses i que admet moltes combinacions de cara a la formació de nous governs, però que segurament requerirà d'acords entre dos o més partits polítics i que probablement comportarà molta inestabilitat.

En aquest escenari, la candidatura que s'impulsi des de la Crida per Sabadell pot ser determinant per fer que el PSC o CiU obtinguin o no l'alcaldia, amb la conseqüència d'haver de donar l'alcaldia a altres partits d'esquerres o inclús entrar a governar.

1.4. Els reptes des del municipalisme davant l'escenari actual

Davant de tot aquest escenari, els reptes que ens plantejem amb la iniciativa de la Crida per Sabadell són:

- a) Generar i consolidar un pol popular que a curt termini pugui tenir una incidència política efectiva a través d'una candidatura municipalista a l'ajuntament, però que tingui com a objectius a mitjà termini anar molt més enllà, construint estructures de poder popular que permetin la progressiva recuperació real de sobirania (descrites a la 2a part del document).*
- b) Fer confluïr el màxim d'agents possibles que participen de les lluites socials a la ciutat, aglutinant tant els sectors més mobilitzats com àmplies capes de persones amb sensibilitat social que puguin donar suport electoral al projecte.*
- c) Aconseguir incloure en el procés de creació de la candidatura els elements d'èxit anteriorment descrits: sensació d'esmena al règim, apoderament, percepció real de canvi.*
- d) Aprofitar i posar en valor el potencial dels projectes polítics que fins ara s'han bolcat en la candidatura, integrant arrelament i capacitat de canvi, visió local i visió global, joventut i experiència, coherència en les trajectòries polítiques, etc.*

Cal considerar que probablement tenim, com a grup incipient i nou, molt poca formació i experiència en l'organització de municipis. Seria, per tant, útil obrir múltiples processos de formació per aprendre com es pot organitzar i gestionar una ciutat de 200.000

persones de manera eficient, efectiva i innovadora. Així, un dels objectius bàsics de la Crida com a procés podria ser formar intensivament els i les seves membres en aquells àmbits relacionats amb l'organització i gestió del municipi de Sabadell.

Així també, un segon objectiu bàsic seria potenciar durant tot el procés de la Crida la interacció amb múltiples persones que coneguin en detall el funcionament del municipi i les diferents entitats municipals i escoltar la seva experiència i propostes. Gestionar i organitzar una ciutat és molt possiblement un procés molt complex i difícil, i ens cal ser conscients de les nostres grans limitacions, de la gran quantitat de aspectes que ara com ara ignorem del funcionament de la ciutat i de la gran quantitat de coses que caldrà aprendre per assegurar una bona gestió i organització del municipi en cas d'arribar al govern. (Vegeu el punt 3.2 de la Ponència de comunicació: Tallers en clau interna.)

2. Marc general d'acció política a les institucions municipals

La crisi econòmica, producte de les pròpies contradiccions del capitalisme, deixa i deixarà en el futur un marge gairebé inexistent per a polítiques redistributives.

En moments de creixement econòmic i amb una correlació de forces favorables a la classe treballadora, això ha estat possible temporalment per diferents mecanismes fiscals progressius i amb concessions de drets socials, però en temps de crisi i estancament el capital necessita fins a l'últim euro per a la seva reproducció continuada, al temps que desplega una dinàmica agressiva d'atac a tots els serveis públics, ja molt deteriorats, per establir-los com a nous espais per l'acumulació capitalista via privatització i mercantilització.

Si en l'àmbit municipal això ho sumem a la situació d'endeutament dels consistoris –el de Sabadell no n'és una excepció–, les limitacions pressupostàries i competencials, la conclusió és que hem d'afrontar el repte municipalista amb una determinació clara de transformació.

Per nosaltres, per tant, el municipi no és el graó més baix de poder de l'entramat institucional sinó, sobretot, l'espai idoni per oferir graus de llibertat a aquells projectes de superació del capitalisme que ja s'estan desenvolupant fora de la institució o una eina important per catalitzar-los en els àmbits on no existeixin.

Aquest document, doncs, és un punt de partida des d'on construir discurs, un document que hauran de desenvolupar i anar adaptant els grups de treball i les següents assemblees. Aquest document no vol ser un programa polític tancat amb mesures concretes presentades a la ciutadania en unes eleccions.

Aquestes hauran de ser consensuades amb totes les persones que es vagin sumant a la candidatura de forma oberta i participada, i moltes sorgiran dels grups de treball que ja estan treballant amb autonomia per analitzar la situació de la ciutat i fer propostes. Aquest document vol ser més aviat una brúixola d'orientació de la nostra acció política municipal, un marc teòric previ a aquestes propostes concretes que ens permeti entendre la necessitat d'establir un full de ruta basat en la recuperació de les nostres sobiraniaes –terme central que definirem al següent apartat– al marge de qualsevol llei o límit competencial.

2.1. Reconquerir les sobiraniaes. Línies programàtiques generals

Per tal d'aconseguir el nivell suficient d'autodeterminació hem de ser conscients que ens caldrà assegurar com a societat la possibilitat de poder decidir de forma autònoma i sobirana sobre els elements clau que determinen la reproducció de la nostra vida en societat, cosa que el capitalisme i les institucions al seu servei han impossibilitat totalment. Som conscients d'on es desplegarà la nostra lluita, de la dificultat i l'audàcia que suposa plantejar mecanismes més o menys locals de guany de sobiraniaes, però pensem que malgrat la dificultat del repte –que implicarà política, tècnica i retroalimentacions constants dins-fora de la institució– és el moment de fer-ho.

Aquí es descriuran les sobiraniaes més importants que sota el nostre criteri caldrà guanyar i assegurar per tal de guanyar, a la vegada, terreny al capital. Avançar en aquest procés de guanyar cada una de les sobiraniaes ineludiblement ens portarà a haver de treballar amb tots els moviments i organitzacions que en aquest moment estan treballant de forma particular cadascuna d'elles, com ja hem fet fins ara. El nostre objectiu serà orientar i integrar els seus coneixements en una proposta global i congruent. Això és el que anomenarem participació en majúscules, en contraposició a la concepció reformista de la participació que s'ha basat en un mer mecanisme consultiu i excepcional a la ciutadania.

Entenem la lluita per la transformació com un procés dinàmic que protagonitza la ciutadania mitjançant el qual no només modifica les seves circumstàncies sinó que també es transforma ella mateixa en un nou subjecte solidari i ric en necessitats al marge del mercat capitalista.

2.2. Sobiraniaes

2.2.1. Sobirania econòmica / productiva

Aquesta l'entendem com la sobirania general de la qual depenen tota la resta. En termes generals, cal desenvolupar projectes productius que assegurin la implicació de la població en la dinàmica productiva (ocupació) i que a la vegada serveixin per proveir de recursos (béns i serveis) a la comunitat. Per fer-ho:

a) Cal detectar quines són les potencialitats productives del nostre municipi, i a partir d'aquestes dissenyar una proposta econòmica que involucri la institució, la comunitat i els i les treballadores en el seu desplegament.

b) Cal definir una entitat municipal de gestió i control conformada pels treballadors i treballadores, persones responsables de la institució municipal i persones del poble sensibles i interessades que tindria com a objectius:

- i) Assegurar la viabilitat econòmica i legal del projecte.*
- ii) Assegurar la congruència del procés productiu d'acord amb les necessitats col·lectives del municipi, orientant els excedents de la producció a la millora de la comunitat de forma desmercantilitzada.*
- iii) Fer el seguiment i supervisió del funcionament de l'activitat.*

c) La forma de propietat adequada per a aquestes unitats productives hauria de concentrar-se des de la modalitat cooperativa, entenent que els i les propietàries en siguin els treballadors i treballadores, fins a fórmules de propietat comunal o municipal.

d) Les formes de finançament haurien de partir de la conformació d'un capital social on hi participessin treballadors i treballadores, institució i persones diverses del municipi. A la vegada aquí s'hauria de poder estudiar i propiciar que determinades formes de crèdit cooperatiu poguessin donar suport financer. També s'hauria de determinar de forma democràtica com es produeixen les retribucions del capital aportat, tenint en compte que en cap cas aquesta aportació suposa major capacitat en la presa de decisions (més enllà de l'acord pres per a aquesta tasca).

e) A més del suport i foment de les cooperatives de treball, un dels eixos programàtics ha de ser la municipalització de serveis actualment en règim de concessió privada (neteja d'edificis, neteja viària i recollida d'escombraries, aparcaments i zona blava, etc.).

2.2.2. Sobirania popular

L'engranatge principal que ha de fer funcionar la resta d'apartats és el que permet que la democràcia es pugui desplegar de forma real i efectiva. Perquè s'esdevingui una autèntica sobirania popular cal dotar-nos dels mecanismes que ajudin a complir els següents objectius:

- a) Transparència i comunicació oberta sobre tot allò que fa o planteja la institució i la resta d'entitats que gestionin els bens comuns.*
- b) Informació i coneixement lliure, contrastable, accessible i usable.*
- c) Possibilitat de participació i incidència real en la presa de decisions.*

2.2.3. Sobirania reproductiva i de cures

Les tasques de cura són imprescindibles per al desenvolupament de la vida humana i la generació de benestar de les persones. Tradicionalment aquestes tasques han estat assumides, de manera invisible, no reconeguda i precària, per les famílies –en concret,

per les dones– com a proveïdores (fossin membres de la unitat familiar o contractades), perpetuant així la divisió sexual del treball i unes relacions de poder de gènere basades en l'exploació femenina.

La sobirania reproductiva i de cures que plantejem situa el sosteniment de la vida i el benestar de les persones al centre de l'economia i de les polítiques municipals.

En aquest sentit, les línies generals que es proposen són:

a) Detectar quines són les necessitats en relació amb la cura de les persones i dissenyar una proposta des de les institucions municipals que les cobreixi i els doni resposta, socialitzant i col·lectivitzant la responsabilitat i el desenvolupament.

- b) Per donar resposta a les necessitats detectades, cal analitzar com:*
- i) crear, consolidar i organitzar una xarxa de serveis municipalitzats de cura professional (llars d'infants, centres de dia, residències, espais familiars) millorant les condicions laborals de les persones que hi treballen.*
 - ii) potenciar espais comunitaris i cooperatives autogestionades de cures (com, per exemple, menjadors col·lectius, cooperatives de salut, bancs del temps, etc.)*
 - iii) impulsar polítiques del temps municipals que facilitin una millor organització dels temps de la vida de les persones, capgirant la prioritat del temps de treball productiu pel temps dedicat al benestar.*

c) Generar eines i indicadors no androcèntrics per tal d'avaluar l'eficàcia de les polítiques proposades i analitzar els seus efectes sobre la distribució dels temps dels treballs i la transformació de les relacions de gènere existents.

2.2.4. Sobirania energètica

Un canvi de model econòmic i social és impossible sense una reorientació tecnològica profunda i que apunti a la substitució de les fonts actuals d'energia per altres de no contaminants i renovables, com l'energia eòlica o la solar. Ara bé, les energies renovables no tenen, per si mateixes, una capacitat transformadora. Cal, doncs, analitzar les relacions socials específiques, les estructures polítiques i els processos econòmics que sustenten qualsevol forma de producció d'energia, incloent-hi les energies renovables.

Així doncs, per assolir aquesta sobirania cal generalitzar l'aprofitament descentralitzat de les energies renovables i que la seva producció i consum siguin gestionats a partir de criteris d'autogestió (individual i comunitària). Cal subratllar, igualment, que la sobirania energètica és encara més possible si es promou una tendència clara i amb alternatives a reduir l'elevat consum d'energia en àmbits com el transport, la residència o bé la indústria.

Així, caldria fomentar la participació de la població en els processos de producció d'energia ja sigui a través d'iniciatives municipals gestionades per la població, la creació de cooperatives, l'autoproducció, o qualsevol altre model de participació horitzontal

basat en aquests criteris. D'aquesta manera es produiria un procés d'apoderament per part de la població, que passaria a controlar els processos de producció energètica, a la vegada que la proliferació de petites instal·lacions repartides per tot el territori també hauria de permetre acabar amb el control que les grans empreses tenen sobre el sector.

2.2.5. Sobirania alimentària

La proposta de la sobirania alimentària sorgeix com un intent d'articular un procés de lluita i transformació que englobi i articuli, des de les lluites de la pagesia per l'autosuficiència productiva i alimentària, les diferents lluites per la justícia social i la viabilitat ecològica global.

És la condició per a la seguretat alimentària en la seva doble condició de quantitat suficient i qualitat dels aliments, a partir del coneixement i control dels recursos agrogenètics. Com a dret ciutadà representa l'autodeterminació dels pobles per exercir el seu dret a l'alimentació des dels seus propis mitjans ecològics, socials, culturals i econòmics.

Cal tenir present que en aquest moment la realitat catalana és molt rica en projectes de caire agroecològic que plantegen d'una forma pràctica i concreta processos d'avenç envers la sobirania alimentària, també a la comarca. En definitiva, es tractaria de posar les possibilitats que ofereix el marge d'intervenció des de les institucions a disposició de tots els projectes que ja estan en marxa i possibilitar la implementació de noves propostes, aprofitant tot el bagatge acumulat.

Les línies generals per aconseguir-ho serien:

a) Promoure i articular una proposta municipal de creació d'un projecte cooperatiu de caràcter local que plantegi la vinculació de persones productores i persones consumidores. Impulsar la trobada entre persones disposades a desenvolupar un projecte productiu sota criteris agroecològics. Estudiar els canals de comercialització local dels productes que es poguessin produir.

b) Detectar la terra municipal, en diferents règims de propietat, que es podria utilitzar per desenvolupar processos productius. Detectar també possibles espais de comercialització.

c) Facilitar l'obtenció dels recursos econòmics necessaris per posar en marxa els projectes. Explorar les vies que en relació al finançament ofereixen projectes com, per exemple, Coop57, Fiare o el crèdit cooperatiu. Facilitar els recursos tècnics i de capacitació necessaris per engegar i dinamitzar els projectes.

d) Per superar la dicotomia producció/consum i la separació dels projectes productius de la vida municipal, caldria que el control i la gestió dels projectes es conduïssin des d'una assemblea municipal o barrial conformada pel conjunt de la ciutadania (productora i consumidora). Caldria que fos la mateixa assemblea la que deliberés i decidís els mecanismes de presa de decisió així com la fixació de preus i la distribució de beneficis, sota el criteri de la màxima participació i transparència en la presa de decisions.

2.2.6. Sobirania residencial

A la coneguda problemàtica hipotecària que ha portat centenars de sabadellencs i sabadellenques a perdre l'habitatge, s'hi suma els darrers temps un creixement notable dels desnonaments per impagament de lloguer, sovint molt més difícils d'afrontar per la ciutadania organitzada a la PAHC de Sabadell. I tot passa davant d'una administració local que fins ara no ha tingut voluntat política per fer-hi front.

Les línies marc d'actuació municipalista d'urgència per a aquesta sobirania ja estan traçades. L'excés d'habitatge buit permet no haver de plantejar una estratègia de producció estricta sinó més aviat de reapropiació d'habitatge en mans de la banca. Com que el procés col·lectiu que el fa possible es produeix a través de la campanya de l'Obra Social de la PAHC, creiem que la tasca central de l'administració, d'entrada, en aquest terreny haurà de ser no posar obstacles als plantejaments del col·lectiu i, en tot cas, posar recursos materials i legitimitat institucional al seu servei.

Tanmateix, per tal de garantir la sobirania residencial a mitjà i llarg termini, cal que l'administració, en paral·lel a l'actuació anteriorment esmentada, desplegui totes les eines legals, fiscals i administratives al seu abast per atacar l'especulació i la mercantilització del sòl i els habitatges, així com per facilitar l'accés universal a l'habitatge i especialment als col·lectius amb risc d'exclusió.

Algunes mesures concretes també a potenciar podrien ser:

a) Actualització dels padrons i Registres de la propietat vinculats als serveis d'aigua, gas i electricitat per conèixer l'ús dels habitatges i per crear un Registre d'Habitatges Desocupats.

b) Desenvolupar una política que impedeixi o penalitzi els exercicis antisocials de la propietat, com l'abandonament d'immobles amb finalitats especulatives, pujades indiscriminades del lloguer i incompliment del deure conservació i pagament de la despesa de comunitat. Adopció d'impostos directes progressius sobre els habitatges en propietat que no siguin principals i estiguin infrutilitzades.

c) Accés preferent al lloguer social per a tots els i les ciutadanes sense sostre i en situació d'exclusió social, així com joves, dones maltractades i altres col·lectius amb especial necessitat.

2.2.7. Sobirania cultural

Si entenem l'ésser humà com un ésser pràctic, transformador o creador que produeix amb el seu treball una naturalesa humanitzada i crea també, en el mateix procés, la seva pròpia naturalesa social, hem d'entendre la creació artística i la cultura com una activitat humana essencial. Ara bé, en la societat moderna capitalista la creació artística s'ha reduït a objectes o espectacles a contemplar, és a dir, s'ha universalitzat la cultura sota el mode d'apropiació contemplativa. L'apro-

placiu estètica és un fet modern vinculat a un procés d'autonomització de l'art i de creixent divisió social del treball.

Entenem com a sobirania cultural la capacitat d'una comunitat de desenvolupar processos de creació cultural que apuntin cap a la seva total socialització de la creació. Per fer-ho cal situar al centre de tota política municipalista o local la gestió comunitària, que ha de suposar un canvi de paradigma total de tot allò que fins ara ha suposat la gestió dels centres cívics, biblioteques i tots els espais municipals de cultura i creació.

Quan parlem de gestió comunitària no estem pensant en fórmules o receptes prescriptives. Quan parlem de gestió comunitària, parlem d'autogestió i governança, des de l'organització social de la pròpia comunitat. Contemplem diferents formes, com equipaments municipals gestionats pel veïnat, centres socials ocupats de forma desobedient, iniciatives col·lectives impulsades pels seus socis, però totes amb clara vocació de ser generadores de comunitat.

Característiques de la gestió comunitària seran l'accessibilitat, la transparència, l'autocontrol i autoavaluació, el vincle territorial i la capacitat d'esdevenir una eina al servei de la comunitat que l'envolta per tal de transformar-la.

Quant a la llengua, el català serà l'idioma emprat des de la institució, alhora que es treballarà perquè el català sigui la llengua d'ús i de cohesió a la ciutat.

2.2.8. Sobirania de l'espai públic

Com a ciutadans hem pogut observar la tendència a l'especialització de l'espai públic així com una progressiva privatització. L'especialització, propiciada bàsicament per la seva condició d'infraestructura viària, ha convertit els carrers en àmbits de domini pràcticament absolut de l'automòbil que hi circula o bé hi aparca. Igualment, activitats de lucre com són activitats de restauració, la utilització pel pas de xarxes de telefonia o la pròpia publicitat han inundat el paisatge urbà de forma descontrolada i amb mecanismes d'ocupació restrictius i, a voltes, agressius. Aquests dos factors se sumen al fet que des de l'ajuntament es té una visió hostil de l'espai públic, restringint la seva ocupació lliure i, en canvi, promovent-ne l'ocupació privada, dissenyant nous espais urbans amb criteris clarament favorables a l'automòbil, ignorant les seves possibilitats ecosistèmiques.

Cal promoure el dret a l'apropiació ciutadana de l'espai públic i a l'enteniment d'aquest espai no com un àmbit de control sinó de desenvolupament d'activitats lliures, si cal improvisades, com són el joc infantil, la trobada esporàdica, la festa popular, el gaudi urbà, la reivindicació política, l'esbargiment i la lliure circulació.

A l'hora de configurar i ordenar l'espai públic, cal transformar els actuals i dominants criteris de gestió i manteniment per d'altres que permetin desplegar la seva condició d'àmbit cívic, col·lectiu i igualitari per excel·lència, àmbit bàsic per a la salut tant física com mental de la ciutadania. En aquest sentit, creiem essencial entendre'l com un àm-

bit plenament vinculat amb l'ecosistema que conforma l'espai urbà, propiciant el seu confort ambiental mitjançant la proliferació de la vegetació, la reducció de superfície "segellada" i la supressió d'agents contaminants.

En definitiva, retornar a la ciutadania la posició central i protagonista que té en l'espai públic.

2.2.9. Sobirania nacional

Cal que des de la Crida es faci una defensa de la sobirania nacional. El context de ruptura amb el sistema capitalista també ha de passar necessàriament per un canvi de les relacions amb l'Estat i per la construcció d'un nou país, on les diferents sobiranies desitjades en els punts anteriors siguin les que vertebrin les bases del futur estat.

El procés d'independència no ha d'estar buit de contingut, i en la línia del que s'ha plantejat amb campanyes com la d'Independència per canviar-ho tot pot actuar com a motor del canvi social.

També és necessari que es faci un reconeixement explícit de la totalitat del territori de la nostra nació, els Països Catalans.

3. Full de ruta per guanyar Sabadell

3.1. *Les institucions, una palanca del moviment popular o el centre de l'acció política? Una introducció necessària per emmarcar qui som, qui són i on anem*

L'accés a les institucions i la cursa electoral tenen com a finalitat situar al centre del debat i l'acció política la defensa dels interessos de la majoria social per, amb ella, avançar cap al desmantellament d'aquelles estructures i dinàmiques que per si mateixes són resistències al canvi en les relacions socials, econòmiques i culturals actuals. Fugint per un moment del debat estrictament electoral, caldrà distingir què vol dir "transformar" i quin sentit ha pres aquest terme en l'esquerra institucional fins a dia d'avui ja que aquesta esquerra és la que directament o indirectament avui ens interpel·la.

Així mateix distingim dues estratègies que han conviscut confrontades durant aquestes darreres dècades de consens i alternança política.

Tenir el control de les institucions, és a dir, tenir una majoria de regidors i regidores, formar govern i desenvolupar un programa de govern té com a finalitat última fer que les institucions estiguin al servei de les classes populars, és a dir, dur a terme una transformació radical de la pròpia institució que distribueixi la sobirania. És a dir, portar la capacitat de decisió

i l'execució de polítiques cap a estructures socials organitzades (cooperatives, assemblees ciutadanes, sindicats, organitzacions i associacions de tota mena, etc). Això és el que podem anomenar com una estratègia "de ruptura" o de transformació.

En canvi, també es pot formar govern per desenvolupar polítiques programàtiques molt properes al poder popular, amb un programa electoral formalment d'esquerres però que no abordi els fonaments de les sobiranes anteriorment descrites i que, per tant, reneixi l'aparència de canvi i de millora, impedeixi un avenç real cap a la transformació del model polític i econòmic a llarg termini. Aquesta segona estratègia és la que podem anomenar com "de reforma" o continuista. Aquesta és l'estratègia que ha estat desenvolupada en les darreres dècades i que reiteradament ha demostrat part important del seu fracàs des del punt de vista dels interessos de la ciutadania, ja que no ha servit per confrontar els interessos de la majoria amb els interessos de les oligarquies.

Davant l'actual crisi del règim polític, les dues estratègies anteriorment descrites apareixen com a alternativa a les polítiques hegemòniques de la sortida de la crisi (retallades, repressió, etc.), i sovint aparentment es barregen i es troben en molts espais de lluita i reivindicacions concretes. I també en posicionaments polítics, que són moltes vegades idèntics. D'aquí, apareix una concepció espontània i idealista que conclou que una unitat en forma de front electoral que englobi totes dues corrents polítiques permetrà augmentar la força electoral i així arribar a governar i aplicar programes de govern que es derivin d'aquests posicionaments polítics aparentment tan semblants. En aquesta concepció, l'oposició d'alguns sectors a la unitat és vista com una postura sectària, infantil o excessivament mediatitzada per una batalla de sigles.

Aquesta postura davant aquest posicionament situat estrictament en el pla del front electoral que englobi les dues postures implica un error d'anàlisi important: tot i l'aparent semblança de posicionaments polítics (per exemple, en contra de les retallades o els desnonaments), al darrere hi ha projectes polítics molt diferents (per exemple, voler un parc d'habitatge públic d'acord amb els paràmetres del mercat i la llei actual o, en canvi, impulsar ocupacions massives d'habitatges en mans de bancs a través d'organitzacions de base).

Aquesta aposta de front electoral implica un seguit de riscos importants: la confluència actual de les dues estratègies portaria de facto a la supeditació d'una estratègia (la de ruptura) sota una altra (la de reforma). I, per tant frena i fins i tot evita fer passos endavant cap a una transformació profunda a mitjà i llarg termini.

Per què? En primer lloc, perquè la unitat es planteja en termes electorals, fet que posa les regles del joc i la centralitat política en el procés electoral i la formació de govern. I, en segon lloc, perquè la correlació de forces actual (les correlacions, tant reforma-transformació com transformació versus règim) i la conjuntura en clau subjectiva no permeten, ara mateix, que s'imposi una estratègia de ruptura.

3.2. Fins a on hem arribat avui la Crida, ens n'hem sortit?

Si bé la Crida ha avançat amb passos fermes durant els darrers mesos en el sentit d'haver arribat a un clima de treball i de projecció comuna entre les persones provinents dels

diferents agents impulsors, cert és també que no hem esdevingut catalitzadors –encara de part important d'aquells sectors socials que es situen fora de les dinàmiques pròpies de les organitzacions promotores.

Aquest fet evident es dona, entre d'altres, principalment per quatre factors.

a) No hem aconseguit confluïr de forma clara i nítida amb els nous espais emergents a la ciutat (Procés Constituent, Podemos, Guanyem, Manifest per la unitat de l'esquerra etc.).

b) No només no hem convergit amb aquests actors, sinó que han impulsat unes propostes i, amb elles, han generat un clima de necessitat de "suma de sigles".

c) No hem sumat gaires persones no provinents de les organitzacions impulsores de la Crida, fet que dificulta deixar enrere la imatge que la Crida és la suma de CUP, Entesa i MPS.

d) I alhora no hi ha hagut una implicació entusiasta de les persones de la CUP, ES i MPS, fet que dificulta la superació dels punts anteriors i impedeix generar un clima guanyador al voltant de la Crida.

A aquests factors, se n'hi sumen d'altres com, per exemple, que els grups de treball no han acabat de quallar a l'hora d'estendre el projecte i que, pel propi ritme d'articulació de la Crida com a subjecte polític, encara no hem pogut aparèixer amb força públicament més enllà d'alguns articles d'opinió

És per tots aquests motius que és imprescindible bolcar-nos en la Crida per Sabadell, sortir al carrer i començar a desplegar la Crida a la ciutat. I així, situar la Crida com a candidatura de ruptura i d'esmena al règim que pot fer possible el canvi.

De no aconseguir-ho ens arrisquem a:

a) no sumar a l'estratègia rupturista sectors socials amb qui aparentment sí que compartim projecte.

b) no reunir les forces suficients per situar-nos amb condicions de posar en escac futurs governs locals ni de capitalitzar el malestar social general.

c) no poder desplegar línies polítiques que situïn els interessos populars al centre del debat, sinó mantenir una línia d'acció política resistencialista.

d) que molta gent segueixi pensant que som els que no ens hem volgut sumar "per guanyar" i que, per tant, veiem minvats els suports.

e) que el fet de no sumar gent i, per tant, avançar cap a un escenari de no canvi (en un moment excepcional) porti a la desmotivació general de la militància i persones properes. I que al final acabem infrarepresentats els sectors organitzats de la ciutat que sí que poden confluïr en la Crida i, en canvi, quedin sobrerrepresentats ICV-EU-iA (sigui quina sigui la fórmula i el nom que adoptin).

3.3. Redoblem esforços.

Enfortim la Crida, la candidatura unitària per transformar Sabadell.

A curt termini:

La idea principal seria seguir amb el pla acordat en les dues trobades de la Crida per Sabadell i a les diferents comissions i prémer l'accelerador a tots els nivells per tal de presentar-nos a les municipals en les millors condicions possibles.

Afrontar que en un futur s'hauran de generar espais de confluència, però assumir que és difícil a hores d'ara, per tot l'exposat anteriorment i perquè empreses tipus grans fronts electorals (amb possibilitats de governar) no es poden fer a corre-cuita, amb pressions i moviments de sospitoses garanties assembleàries.

És el moment de generar un pol nítidament rupturista, de confrontació amb els partits del règim i que posi en valor la necessitat de guanyar des del carrer i les organitzacions de base.

A mitjà termini:

- a) *Impulsar les Trobades Ciutadanes (vegeu l'Annex) per crear consensos socials majoritaris i favorables a la majoria social: ús del sol, habitatge, necessitats bàsiques, cura i atenció a les persones*
- b) *Aprofundir en les estructures de poder popular*

Per què ho fem així? Oportunitats:

- a) *Tenir un perfil propi que la gent identifiqui clarament com una esmena a la totalitat al règim i als partits del règim, no com una opció electoral més*
- b) *Plantejar una confluència més a llarg termini, des de la base, abordant grans temàtiques de ciutat, grans majories ciutadanes creades des de baix, grans línies mestres per a un projecte de ciutat*
- c) *Garantir una victòria social i una conquesta de les institucions amb unes bases més sòlides*
- d) *Desenvolupar un projecte sense les traves constants que suposa haver de treballar amb agents i persones molt acostumades a moure's en dinàmiques de política de saló.*

3.4. La Crida davant de noves propostes de candidatures i coalicions electorals per a les eleccions del 2015

Entenem o preveiem que pot seguir-hi havent moviment des d'ara fins a les eleccions i que ens podem trobar amb escenaris que facilitin que confluïm en una estratègia de ruptura amb diferents agents de la ciutat.

Per tot això:

- a) *Considerem que la Crida és la candidatura unitària rupturista. Reiterem la invitació a tothom a participar-hi, sense sigles ni quotes. Des del principi hem volgut buscar confluències amb les lluites de la ciutat. No volíem sigles. Si partíem de sigles (CUP, Entesa) és perquè volíem partir d'espais externs a la gestió amb qui hem compartit el relat durant anys.*

b) En cas que això no sigui possible, i segueixi havent-hi gent que no se sent interpellada, i que, per tant, cristal·litzin altres propostes en paral·lel a la Crida, no tanquem la porta a valorar la nostra participació. En aquest cas, l'eina de la qual ens dotem per participar en un acord ampli electoral és la següent:

PRINCIPIS PER A UN ACORD AMPLI ELECCIONS MUNICIPALS 2015

1.

Estratègia de sobirania (ruptura) com a línia mestra de l'acció política de la candidatura. Defensem una altra manera de fer política, des del treball col·lectiu i amb la participació popular, amb transparència, amb implicació dels moviments socials i populars, i donant resposta a la greu situació d'emergència social que vivim.

2.

Crítica respecte els partits d'esquerra que han participat dels governs Bustos i els tripartits. (L'anàlisi de com hem arribat fins aquí ha de partir de forma explícita de la crítica del paper que ha jugat l'esquerra institucional fins a dia d'avui i assenyalar-la com part implicada en el procés de desposseïció i desestructuració de l'esquerra durant els darrers 30 anys).

3.

Les persones que han participat en anteriors governs municipals no formaran part de la llista electoral ni dels espais d'intervenció institucional ni podran ser alliberades.

4.

La candidatura ha de ser assembleària i transparent des del principi. Cal defugir de la mera suma de sigles i les quotes de partits.

5.

La candidatura no estarà subjecta a cap partit o organització nacional. La seva assemblea serà sobirana. I no reproduirà realitats alienes.

6.

S'ha d'evitar la professionalització i la perpetuació de persones en càrrecs de responsabilitat política. Un màxim de dues legislatures per a càrrecs electes i alliberats i no sent possible la duplicitat de càrrecs.

7.

No ha de renunciar a utilitzar la desobediència com a palanca de transformació i de canvi.

8.

Els salaris de les persones amb dedicació exclusiva no superaran mai 3 vegades el SMI.

9. Ha de participar activament del municipalisme alternatiu comarcal que avui abracen les Candidatures Alternatives del Vallès (CAV).

4. Annex

4.1. Trobades ciutadanes

Per avançar cap a espais de sobirania popular és imprescindible que sobrepassem els límits de la Crida i els moviments socials més propers i alhora els espais dels partits i el camp institucional. Per fer-ho caldran grans acords de ciutat entre partits, organitzacions de base i ciutadania.

Les Trobades Ciutadanes són, doncs, espais amplis de debat que interpel·len tothom per tal d'arribar a grans acords per a definir línies conjuntes de treball en tots els àmbits possibles per assolir objectius comuns. A més a més, aquestes trobades poden ser l'embrió de futures confluències més sòlides basades en el treball real i amb unes bases clares definides conjuntament.

Per assentar les bases de les Trobades, organitzar-les i definir-ne els termes, la Crida per Sabadell impulsarà una comissió ciutadana fora de la seva estructura que definirà la fórmula, debat, activitats prioritàries i farà els contactes i treballs previs que cregui necessaris.

PONÈNCIA DE COMUNICACIÓ

1. Introducció

Aquest document consta de diferents seccions de cara a ajudar la militància de la Crida i les diferents comissions i grups de treball a millorar la tasca comunicativa, així com per servir de guia per al grup que s'encarregui de la comunicació.

El document està dividit en dues gran parts.

Al punt 2, Estratègia comunicativa, es tracen les línies generals sobre quina ha de ser la tasca comunicativa de la Crida, així com l'estratègia per desenvolupar la marca Crida per Sabadell.

Del punt 3 al 6 es proposa un planning temporalitzat de campanya comunicativa de cara a les eleccions del 25 de maig del 2015, sense arribar, concretament, a detallar la campanya electoral.

Quedarà pendent per a un futur document detallar una calendarització i una estratègia concretes per a la campanya electoral dels mesos d'abril i maig.

2. Estratègia comunicativa

L'estratègia comunicativa de la Crida ha de poder desplegar tres punts principals:

1. *Crear i donar a conèixer una imatge associada a la Crida per Sabadell.*
2. *Establir línies de comunicació bidireccionals entre els veïns i veïnes de Sabadell i les diferents comissions i grups de treball de la Crida. Fomentar la participació i el sentiment de pertinença de la gent de Sabadell a La Crida.*
3. *Fer servir tots els mitjans propis d'un moviment de base, de carrer i de proximitat per fer difusió i per assenyalar els problemes dels veïns i veïnes de Sabadell i buscar-ne les solucions. Això ha d'incloure les accions a peu de carrer i la desobediència.*

2.1. Discurs

La Crida per Sabadell és un procés d'aglutinació de forces que té com a objectiu la transformació profunda de les institucions locals i de les formes de participació ciutadana en les decisions polítiques, la justícia social i la millora de la qualitat de vida de la ciutadania. Som una eina per a les diferents lluites de la ciutat, i el nostre tret diferencial és la conjugació de la capacitat de mobilització al carrer amb unes noves formes de fer política institucional que vagin més enllà dels grans discursos i que comportin una transformació real.

Som un procés obert a la ciutadania on tots els sectors populars d'esquerres s'hi puguin sentir identificats, som un projecte capaç de donar resposta immediata a les necessitats reals de les classes populars.

El nostre discurs ha d'incidir especialment en la possibilitat de construir un Sabadell millor, més just i solidari, amb més cohesió social i més equitatiu, amb més oportunitats laborals, culturals i educatives, gràcies a la participació de totes les veïnes des dels diferents barris d'una manera propera i activa, fomentant la sobirania, l'autogestió i la participació política.

El nostre discurs ha de buscar explicar de manera senzilla que l'únic camí per aconseguir una ciutat justa passa necessàriament per plantar cara a les dinàmiques capitalistes, a la política com a delegació, a la corrupció com a mal sistèmic i a la destrucció de l'entorn com a estratègia de creixement.

El nostre discurs però, també ha de ser bàsicament propositiu, acompanyat de pro-

postes encaminades a resoldre les problemàtiques i els conflictes que té la gent, amb propostes que superin la realitat actual i plantegin nous escenaris.

Totes aquestes problemàtiques i dificultats s'han de poder explicar de manera que puguem connectar amb tota aquella gent que no ha tingut una participació prèvia a la política local o que ni tan sols disposa de les eines que ofereix una socialització política bàsica. Tot plegat, sense renunciar a l'explicació d'assenyalar els motius de fons de cada un d'aquests temes.

2.2. Logotip

Adjuntem, en un document a part, la presentació del logotip.

2.3. Lema de presentació

El primer pas per superar la dificultat de fer entenedors tots aquests problemes, així com el primer pas en la construcció d'una identitat nova i reconeixible és la creació d'un lema sobre el qual construir una campanya de presentació que doni el tret de sortida de la posada en escena de la Crida com a projecte públic amb vocació de participar a les eleccions.

Creiem que aquest lema ha de transmetre els valors de la Crida, ha de ser entenedor i ambiciós, i ens ha de situar políticament com un nou actor que està en contra de l'anomenada 'vella política'.

Les propostes aprovades són:

1. *(re)construïm Sabadell*
2. *Recuperem la ciutat Recuperem la dignitat*

Aquests són els dos lemes triats per anar fent campanya.

2.4. Projectió pública

El repte que se'ns planteja és la projecció pública d'un nom (marca) concret que ha de ser capaç de representar, també, un procés d'aglutinació de forces. És per això que hem de mostrar un discurs coherent i adaptat a les diferents necessitats de la població, permeable a les propostes de diferents sectors socials, mentre que alhora potenciem la nostra marca i portaveus públics.

Apropiació de conceptes

Un dels aspectes importants per tal de construir un perfil públic propi és construir un llenguatge que transmeti el missatge que volem fer arribar a la ciutadania en tot moment de forma clara i que aquesta l'associï exclusivament a nosaltres. És per això que proposem la tria de paraules claus que defineixin el nostre discurs per tal de omplir-les de contingut i que, per mitjà de la repetició als nostres discursos i comunicats, la ciutadania associï a la nostra marca.

En una primera fase creiem que als nostres discursos ha d'aparèixer constantment la idea de 'participació' per tal d'eixamplar la Crida a totes les persones a qui no hem arribat fins al dia d'avui.

D'altra banda, creiem que des de el primer dia ens hem d'apropiar del concepte 'màfia' per tal de situar-nos enfront de tot allò que representen els agents que han governat la ciutat fins avui i, de forma més global, dels poders que controlen l'economia. És important la repetició d'aquest terme en tot els comunicats i discursos públics de tots els eixos per tal de definir els nostres adversaris polítics sota el mateix paraigües i, d'aquesta manera, situar la Crida com una eina nova en contraposició a aquests. (Ells i elles són la màfia i nosaltres som tot el contrari).

D'aquesta manera, també, construirem un llenguatge comú i coherent, i uns paràmetres de comunicació conjunts que faran més fluïda la nostra via de comunicació amb la gent.

També haurem de tenir en compte en el nostre discurs el següent llistat de conceptes claus:

- Barris i veïns, Majoria social, Sobirania (i al seu torn control popular, ciutadà, col·lectiu), Casa, pa i treball, Sumar, Canvi, Decidir, Recuperar, Casta, Vella política, Qualitat democràtica, Nova política...

2.5. Creació de referents públics

És important la creació de referents públics per a la ciutadania que puguin ser associats a aquest procés polític sense caure en el populisme personalista. S'ha de buscar la màxima incidència en la mesura del possible als mitjans locals i als actes públics.

Aquests referents han de ser capaços de combinar un discurs sectorial per poder aprofundir en temes concrets i que se'ls associï a aquestes temàtiques, però alhora han de fer èmfasi en el discurs genèric sobre la essència de què és i què vol el procés polític de la Crida.

També han de tenir llenguatges diferents per arribar a diferents sectors socials o partici-

par dels diferents formats de comunicacions públiques que plantejem (tertúlies radiofòniques, assemblees de barri, articles al diari, mítings, reunions on es cregui oportú que hi han d'aparèixer, etc.).

Evidentment, aquest equip de portaveus comptarà amb el suport de la comissió de comunicació a l'hora de construir i preparar aquestes intervencions públiques, de la mateixa manera que tindrà l'assessorament de persones especialitzades.

Proposem que s'escullin 4 portaveus que compleixin aquestes necessitats i així poder començar a treballar en aquest sentit.

2.6. Potenciació de la marca Crida per Sabadell

És d'extrema importància que el projecte de la Crida per Sabadell sigui conegut per la població i associat amb el procés polític que representa i amb les accions públiques que realitza. A aquest efecte hem de potenciar la marca en la mesura de les nostres possibilitats.

En aquest sentit, veiem convenient que els diferents agents actors que en formen part i tenen representació pública comencin a utilitzar la marca de la Crida per Sabadell a les seves rodes de premsa o actes públics en convivència amb les seves marques pròpies, amb l'objectiu d'anar fent-se seva la Crida i anar-la donant a conèixer.

Per últim és important que la militància de la Crida per Sabadell que participa d'assemblees més àmplies o d'espais de coordinació s'associï públicament a aquest projecte municipalista i el posi a la disposició de les diferents necessitats que puguin sorgir d'aquests espais.

Relació entre La Crida i els moviments impulsors previs

Encara que a dia d'avui la Crida és un moviment en què tothom participa a títol individual, el grup impulsor ha estat format per la CUP, l'Entesa i l'MPS. La Crida, buscant arribar molt més enllà d'aquests col·lectius, té com a objectiu convidar i arribar a molta més gent que la representada per aquest grup impulsor.

Tot i així, creiem que ara per ara existeix la necessitat de reforçar l'associació del grup impulsor amb la Crida de cara a molta gent votant o militant d'aquests col·lectius. És per això que entenem que s'ha de deixar veure que, tant en les lluites i activitats que han realitzat com en la opció electoral que representaven, la CUP i l'Entesa tenen una hereva en la Crida per Sabadell.

Aquesta herència s'ha de plasmar tenint en compte la importància de fer arribar la Cri-

da a tota aquella gent que pot estar menys informada del projecte. Per tant, haurà de ser una tasca que recaigui sobretot en les organitzacions impulsores i les seves estructures preexistents per tal d'arribar als cercles que tenien previs a la creació de la Crida i per tal de no potenciar la idea que la Crida és una suma d'organitzacions.

Entenem, doncs, que s'ha de buscar interpel·lar la militància de les tres organitzacions i tractar d'incentivar-ne la participació plena perquè es facin seu el projecte. És convenient incorporar paulatinament el nom, el logotip i el lema de la Crida en les activitats dels col·lectius impulsores, comptant amb les estructures amb les quals ens bastirem el dia 4 d'octubre.

Entenem necessària, doncs, la realització d'actes públics per part dels i les membres del grup impulsor (Entesa, CUP, MPS) en què es busqui convocar, informar i mobilitzar la militància (o la base de votants) i en els quals s'expliqui i s'especifiqui l'aposta per la Crida. Per altra banda, també seria positiu començar a donar el màxim de visibilitat possible a la Crida en les diferents comunicacions que es facin des de la CUP, l'MPS o l'Entesa. En aquesta línia, seria positiu començar a emprar els materials gràfics (explcats en un punt posterior) o firmar comunicats i declaracions com a Crida per Sabadell (en lloc de o a més de la firma com a CUP, Entesa o MPS).

2.7. Materials gràfics

Tot i que considerem la Crida com un procés de participació obert creiem convenient que tingui una identitat gràfica concreta i coherent amb l'objectiu que sigui reconeguda per la ciutadania de Sabadell. En aquest sentit s'elaborarà un manual d'imatge corporativa simple que s'anirà ampliant a mesura que les necessitats ho requereixin. A partir d'aquí es presentarà material de propaganda, tant en format físic com audiovisual, amb eslògans genèrics per tal de fer arribar el nostre missatge a la ciutadania.

Es presentaran, també, unes línies generals per tal de preparar els actes públics (xerrades, parlaments, etc.) i així donar un toc d'uniformitat als esdeveniments propis de la Crida per Sabadell. També és important l'elaboració de pancartes pròpies per a les diferents mobilitzacions, alhora que es potenciarà la presència de les persones portaveus perquè hi assumeixin un rol actiu. Per últim, és crearà material distintiu propi per a la militància (tèxtil, xapes, etc.) per reforçar aquesta vinculació gràficament.

Considerem que és un èxit d'algunes formacions polítiques recents aconseguir que la gent afí al seu projecte s'hi senti tan identificada que fins i tot porti samarretes amb el logotip de la formació. Creiem que ja que la Crida ha de ser un procés atractiu, inclús i amb un lema amb el qual la gent pugui identificar-s'hi molt directament existeix la possibilitat de fer samarretes on destaquï per sobre de tot el lema i una gràfica potent i que quedin en segon terme el logotip i el nom de la Crida per Sabadell, i que així hi

hagi la possibilitat que la gent simpatitzant de la Crida (o simplement tipa amb la màfia del 'bustisme') pugui arribar a portar la nostra samarreta.

2.8. Resposta a l'actualitat

Un altre punt a tenir en comte al parlar de l'estratègia comunicativa és el fet que les formes assembleàries de presa de decisions sovint dificulten o impedeixen una resposta ràpida als esdeveniments d'actualitat. Això pot fer que la percepció de la ciutadania sobre el nostre procés sigui negativa en tant que diferents grups polítics donin una resposta immediata a temes d'actualitat que nosaltres no podem oferir.

La nostra proposta és de treball conjunt entre l'equip de portaveus, la comissió de comunicació i les comissions de treball sectorials –en el cas que es tracti d'un àmbit de treball que els pertorqui–, deixant que recaigui en elles l'elaboració de discursos que requereixin immediatesa i, sempre, amb la necessitat de l'aprovació de la comissió de coordinació.

La forma de fer públiques aquestes declaracions o comunicats sempre serà via l'equip de portaveus (idealment a través de la persona que estigui associada al tema en concret).

3. Recollida d'informació (octubre - desembre)

De cara a desplegar la campanya, entesa no només com un camí cap a la campanya electoral sinó com un procés d'acumulació de forces, hem de buscar establir canals efectius de comunicació entre la gent que viu i s'organitza als barris de Sabadell i la gent que milita a la Crida.

Considerem, doncs, necessària una primera fase en què haurem de fer una feina de recollida d'informació per fer-nos una idea de quines són les necessitats i preocupacions de la població de Sabadell i veure quins han de ser els principals temes a destacar. Aquesta recollida d'informació s'ha de sistematitzar i estructurar, i ens ha de servir per complementar i adaptar a la realitat local la ponència política de cara a acabar elaborant el programa electoral que es presentarà a les eleccions municipals.

Aquesta recollida d'informació tindrà dues estructures principals:

- *la vessant temàtica, en la qual ja estan treballant les comissions d'emergència*

social, model de ciutat, Participació i serveis públics;
- i la vessant territorial, per a la qual proposem la creació d'un nou tipus de grups que seran els grups de campanya de barri.

3.1. Grups de campanya de barri

Per fer la part de la recollida d'informació lligada al territori volem poder establir contactes el més propers possibles amb les diferents persones i col·lectius actius a cada un dels barris, de manera que puguem explicar –i demostrar amb les nostres accions– que la manera de fer política de la Crida es basa en la proximitat i la immediatesa. Volem fer això explicant-ho cara a cara i buscant crear complicitats i col·laboracions on no n'hi hagi i reforçant les que ja existeixin.

Per dur-ho a terme tot plegat és de màxima importància activar no només tota la gent que ja treballa a la Crida perquè serveixi d'enllaç amb els seus barris, sinó també la gent que forma part dels col·lectius afins a la Crida (vegeu el punt següent). L'objectiu d'activar totes aquestes persones és que es puguin crear petits grups de gent organitzada que serveixi de nexa entre la Crida i el barri, de manera que puguin visitar-ne els col·lectius i entitats i interessar-se per què pot fer la Crida per a ells.

Per tal que la feina d'aquests grups no se solapi amb la de les comissions temàtiques s'hauria de prioritzar l'establiment de contactes amb aquells col·lectius d'àmbit més local: AMPA del barri, grups d'usuàries del CAP, llars de gent gran, associacions de veïnes i altres col·lectius veïnals, siguin reivindicatius, esportius o culturals.

Aquests grups també hauran d'encarregar-se de participar en la fase de retorn d'informació explicada més endavant, fent el camí invers Crida-barri.

Sistematitzar la recollida d'informació

Els grups de campanya de barri no han de ser una estructura de presa de decisions ni tan sols un grup de treball per si mateixos. La ponència organitzativa s'encarregarà de definir el desplegament de la democràcia interna de la Crida territorialment i els grups temàtics ja s'encarreguen d'establir línies de treball en els diferents àmbits.

Tenint en compte això, el que han d'aconseguir els grups de barri és recollir la informació a peu de carrer i sistematitzar-la perquè la puguin fer servir les diferents comissions i grups de treball.

Per a aquesta entrada de dades, l'òrgan de la Crida amb una visió més global del projecte hauria d'elaborar un qüestionari prou ampli que cobreixi les necessitats d'in-

formació de les diferents comissions i grups de treball de la Crida. L'objectiu d'aquest qüestionari seria omplir-lo amb les inquietuds i suggeriments de la gent que treballa en els diferents col·lectius, però sempre a través d'una persona membre de la Crida que busqui aconseguir aquesta informació a través del diàleg proper amb la persona o col·lectiu entrevistat.

Fem especial esment a aquest punt no només perquè difícilment ningú acceptarà la sobrecàrrega de feina d'omplir un qüestionari en fred, sinó perquè el contacte personal és fonamental per reforçar els vincles que ens poden portar a futures col·laboracions, per transmetre la sensació de proximitat, per millorar i ampliar el qüestionari i per deixar veure la marca de la Crida.

Cens de la militància de la Crida i dels col·lectius que en formen part

Tot el descrit en els punts anteriors suposa una gran càrrega de feina que difícilment pot assumir la gent que ja està treballant en els grups i comissions de la Crida. Una càrrega de feina que, a més, necessita –idealment– gent de tots els barris de Sabadell per portar-la a terme. És per això que si esperem poder fer una feina de proximitat, considerem necessari optimitzar els nostres recursos a la vegada que fem un esforç per mobilitzar la militància 'estesa'. Cal articular mecanismes perquè la gent que participa en els col·lectius propers a la Crida pugui col·laborar amb els grups de barri sense deixar de treballar en el seu col·lectiu.

De cara a fer aquest esforç mobilitzador el més funcional i eficient possible, serà necessari saber de quins barris són les diferents persones que participen a la Crida, en quines àrees temàtiques treballen o en quines estarien disposades a treballar, i que així sigui possible minimitzar la càrrega de treball que suposen les fases de recollida i retorn. Per aconseguir tot això el primer pas serà elaborar un cens de la gent que participa a la Crida –i gent afí. Aquest cens constarà d'un formulari amb versions en línia i offline per omplir, entre d'altres dades, amb el barri, interessos, col·lectius dels quals participa, etc.

L'objectiu d'aquest procés és essencialment mobilitzador, de forma que caldrà anar més enllà del formulari en línia i buscar, carpeta en mà, omplir el formulari amb la informació de la gent dels nostres col·lectius tot explicant-los el projecte.

Possibles limitacions dels grups de barri

És possible que, fins i tot buscant la mobilització de gent afí, en alguns barris no aconseguim quallar un grup de barri. En aquest cas es podrien fer agrupacions més àmplies que agrupin més d'un barri. També queda oberta la possibilitat d'organitzar grups per districtes.

Si es preveu que la mobilització no ha de ser suficient per fer amb garanties la recollida d'informació a la majoria dels barris de Sabadell es pot buscar concentrar la incidència territorial en un barri concret durant un primer període de temps amb la intenció d'avaluar el funcionament del mecanisme en cas de concentrar-hi més recursos.

Si el grup de barri és efectiu en la recollida d'informació i la implantació, es poden intentar nous barris adequant-nos a les possibilitats.

Si ens veiem en la necessitat de limitar la creació dels grups de barri a uns quants barris pilot, hauríem d'assegurar que les diferents comissions temàtiques trobaran possibilitats de desplegar accions en aquell barri.

És important, doncs, escollir com a barris pilot aquells on creiem que es puguin donar les característiques objectives per trobar la complicitat dels veïns en accions de desobediència tenint en compte, a més de la nostra presència, les condicions objectives del barri.

Elaboració d'un cens d'entitats i catàleg de propostes de les entitats

La principal eina per a aquesta recollida i sistematització seran els grups de treball dels diferents eixos temàtics (emergència social, participació, serveis públics i model de ciutat), que haurien de contactar amb els diferents agents socials que treballin en els seus àmbits sectorials i recollir-ne les necessitats.

Grup de visualització

Per tal d'anar més enllà dels canals i fórmules comunicatives més convencionals, pensem que cal generar un grup de treball que desenvolupi des de diferents disciplines artístiques la visualització pública del nostre projecte. Amb aquest grup es pretén aconseguir, per una banda, donar-li a la Crida una identitat pròpia i una originalitat. I, per altra banda, aprofundir en els canals de comunicació, accions més vistoses i originals, presència al carrer, més esdeveniments noticiables, noves eines de comunicació.

La idea és generar un grup de treball en el què hi participin persones vinculades al teatre, a la música, al món audiovisual o a la imatge gràfica, i en aquest espai buscar la contribució de cadascú o combinada.

Aquesta trobada es començarà a dinamitzar la setmana següent de l'assemblea del 4 d'octubre.

3.2. Tallers de formació en clau interna

Durant aquesta fase es planteja la necessitat d'organitzar tallers formatius, trobades i reunions de caràcter intern de temes tècnics o experiències útils per a la militància.

L'objectiu d'aquest treball és doble: per una banda, articular el moviment de cara a poder oferir una postura sòlida i coherent de cara al públic i, per l'altra, entrar en contacte amb entitats i col·lectius amb els quals es pugui fer aprenentatge conjunt.

Fins que no s'entri en una fase més pública del procés aquests tallers de formació fan el paper de xerrades internes per generar cohesió i per anar ampliant la Crida a gent propera a qui pugem interessar amb aquests tallers.

Cada comissió temàtica hauria d'intentar organitzar dues xerrades entre ara i la campanya electoral. Es planteja fer-ne una en clau interna com s'ha descrit aquí i concentrar l'esforç mediàtic de cara a la segona xerrada, que sí que es faria oberta i buscant bastir un programa atraient per al gran públic.

3.3. Comunicació

Considerem aquesta etapa com una fase de treball essencialment intern i que, per tant, no ha de comportar gaire feina de projecció pública als mitjans de comunicació més enllà d'accions puntuals i de l'inici de la visibilització de l'equip de portaveus.

El nostre discurs públic girarà entorn al continuïsm de la feina que hem fet fins ara, recollint suports i plantejant el treball des de les bases per tal de construir un moviment polític més ampli i una proposta de mínims polítics que representi el conjunt de les classes populars de Sabadell, fent especial èmfasi en la nostra total disposició a treballar amb tothom que comparteixi la nostra metodologia de treball des del carrer i potenciant les diferents lluites de la ciutat.

Per tal d'anar creixent en presència, però, cal augmentar el nombre de textos d'opinió publicats als mitjans locals i al nostre blog, així com fer públics els documents de treball de les diferents comissions.

Per altra banda, l'òrgan competent (en aquest cas, la Secretaria tècnica) haurà de buscar el mecanisme per poder donar resposta a les interpel·lacions rebudes de manera pública (articles, xarxes socials etc.), ja sigui coordinant-se amb Comunicació o proporcionant accés directe al blog i les xarxes socials a les persones que formin l'òrgan competent.

Durant aquest període és necessari articular una forma de resposta als temes de l'actu-

alitat local que sigui suficient perquè la Crida sigui considerada com un actor polític de primer ordre a Sabadell. És important que aquest mecanisme no absorbeixi tota la feina dels òrgans encarregats de donar aquesta resposta.

Per aconseguir-ho, proposem d'entrada fer especial esment a sumar forces amb l'esforç comunicatiu que ja està realitzant l'Entesa a través dels seus regidors i secretariat, així com la capacitat per a redactar comunicats i articles d'opinió.

4. Programa polític de mínims i retorn a la població (gener - abril)

Retorn a la població, a través de l'elaboració de 100 propostes concretes estructurades al voltant dels eixos temàtics treballats per les comissions i els grups de difusió, que donin resposta específica a les necessitats recollides durant la primera fase.

4.1. Programa polític de mínims

Es planteja la necessitat d'iniciar la segona etapa amb la convocatòria d'una roda de premsa amb els mitjans locals per fer públic el treball realitzat durant la primera fase i presentar el document amb les 100 propostes polítiques.

4.2. Retorn

Un cop elaborat el programa de mínims és necessari realitzar una campanya de retorn als mateixos barris a través de les organitzacions a les quals ens hem adreçat prèviament, per tal de transmetre que les demandes expressades han estat efectivament incloses al nostre programa.

Aquest retorn s'hauria de dur a terme a través dels canals emprats durant la primera fase. Cal també buscar una intervenció desobedient efectista (i si es pot, efectiva) per millorar de forma directa les problemàtiques identificades durant la fase anterior.

Xerrades i actes públics

Per efectuar aquest retorn també es planteja la necessitat d'organitzar xerrades i/o ac-

tes públics on donar a conèixer la feina feta i difondre el nostre projecte polític. Aquests actes han d'estar planificats amb temps i cura perquè siguin massius. És essencial evitar fer actes públics amb poca gent que transmetin una imatge debilitat, falta d'entusiasme i/o d'organització.

Difusió

És necessària l'elaboració d'octavetes segons les necessitats territorials recollides prèviament i encarregar als grups de barri l'organització d'embustades. De la mateixa manera, és necessari elaborar diferents cartells temàtics (seguint els eixos de la campanya) i fer encartellades selectives depenent de les demandes detectades a cada zona.

Accions

Durant aquest període les diferents comissions i/o grups de treball organitzaran accions públiques que posin de manifest els nostres punt programàtics. Haurien de ser accions programades amb temps i buscant la màxima resposta per part de la militància i les implicades en els diferents conflictes.

Imatge

Durant aquesta fase del procés és necessari que la gent de la Crida comenci a emprar el material gràfic (tèxtil, xapes, etc.) durant els actes de difusió.

5. Campanya electoral (maig)

Ateses les dinàmiques pròpies de la campanya electoral així com els tempos i la intensitat que aquesta imposa i requereix, entenem que serà necessària l'elaboració d'un document específic que s'encarregui d'organitzar-la i planificar-la.

Per altra banda, atesa la naturalesa del projecte que suposa la Crida per Sabadell –en constant creixement i construcció– entenem que tots i totes plegades estarem en millors condicions per afrontar la planificació de la campanya un cop s'hagin acabat de solidificar alguns aspectes organitzatius que ara per ara resten pendents.

Dit això, a continuació ens permetem efectuar algunes consideracions bàsiques sobre la futura campanya.

5.1. Actes de campanya

Els actes de campanya han de ser el més massius possible i han d'estar preparats amb anterioritat, buscant la complicitat dels sectors polítics i socials que ens puguin ser propers.

És interessant la possibilitat de buscar la complicitat de figures mediàtiques amb un discurs similar al nostre que puguem conjugar amb el nostre equip de portaveus als actes. Hauria de ser possible –en funció de com es desenvolupi el procés d'acumulació de forces– plantejar algun acte públic conjunt amb Podemos on hi tinguin cabuda els dos discursos.

Caldrà elaborar d'un discurs múltiple adaptat a les necessitats de cada barri, fent especial èmfasi en els temes que puguin tenir més acollida i deixant els altres en un segon pla. Caldrà adaptar, de la mateixa manera, el llenguatge i el nivell comunicatiu, així com els lemes o consignes polítiques.

6. Acte i Acció de presentació (octubre - desembre)

El disseny per fases exposat als punts anteriors planteja la visibilitat de la Crida com un fenomen creixent per tal de no esgotar els nostres recursos en els primers mesos, però també per poder dedicar el període d'octubre a desembre a la recollida d'informació i, per tant, planificar i realitzar les accions i actuacions posteriors apuntant directament a les problemàtiques detectades.

Tot i així, partim d'una situació de sortida en què la Crida és un projecte polític relativament desconegut i, per tant, a l'hora de recollir informació serà necessari haver tingut una certa presència als mitjans locals a través d'una acció que sigui definitòria de la nostra manera de fer política al carrer.

Es planteja, doncs, la realització d'una gran acció mediàtica abans de començar la campanya de comunicació per tal de crear una referencialitat política per a la ciutadania basada en l'acció directa.

Entenem que, atès el caràcter "iniciador" de l'acte i donada la posició contrahegemònica de la qual parteix tot projecte rupturista, ha de ser una acció que estableixi un posicionament clar de la Crida dins de les actuals línies de confrontació ja assumides per la majoria de la població. En aquest sentit, cal aprofitar els antagonismes que ens beneficien i dins dels quals podem portar la iniciativa política.

Més enllà de les assemblees, on bàsicament hi participa aquella gent que hi està molt implicada, cal fer una presentació pública que permeti aproximar-se i adherir-se simbòlicament a la gent a la Crida (sense forçosament adquirir-hi un compromís militant), i que al mateix temps serveixi al projecte per presentar les línies de treball i fer 'auto-bombo'. Hauria de ser una acte massiu en un auditori gran o un teatre, on, a més a més, es pogués adquirir el merchandising així com recollir adhesions. Seria una bona oportunitat per explicar el full de ruta, la feina feta i els contactes, i presentar les línies d'acció política marc desenvolupades en els grup de treball. I fer-ho de manera amena i amb possibilitat de participació del públic. La proposta seria dur-lo a terme a mitjans de novembre.

Aquest acte hauria de complir els objectius de servir de revulsiu tant intern com extern i presentar públicament la identitat gràfica i discursiva de la crida definida en aquest document.

PONÈNCIA ORGANITZATIVA

1. Introducció

La proposta organitzativa de la Crida per Sabadell sorgeix davant la necessitat de dotar aquesta candidatura a nivell local d'estructures democràtiques, assembleàries i transparents. La forma proposada respon a un procés de confluència de moltes persones i organitzacions polítiques que des de la màxima pluralitat i franquesa pretenem teixir un moviment ampli, permanentment obert i en extensió constant. Amb força per a transformar des del carrer i des del consistori el nostre municipi i portar totes les lluites, reivindicacions i aspiracions socials i culturals cap a la intervenció institucional.

Per això creiem que cal un model clar i obert que pensi a integrar persones però també les organitzacions que hi donin suport. Que tothom se'l faci seu. Que la participació sigui la seva força i que s'allunyi de burocràcies estèrils. Fem-ho entre totes i tots.

Totes les persones que signin la declaració de principis seran considerades membres de la Crida per Sabadell i podran formar part de tots els òrgans i grups de treball. Hi haurà un cens de persones adherides.

En tots els òrgans de participació i decisió es treballarà per promoure la paritat.

Tots els òrgans de la Crida són oberts a l'assistència de qualsevol de les persones adherides.

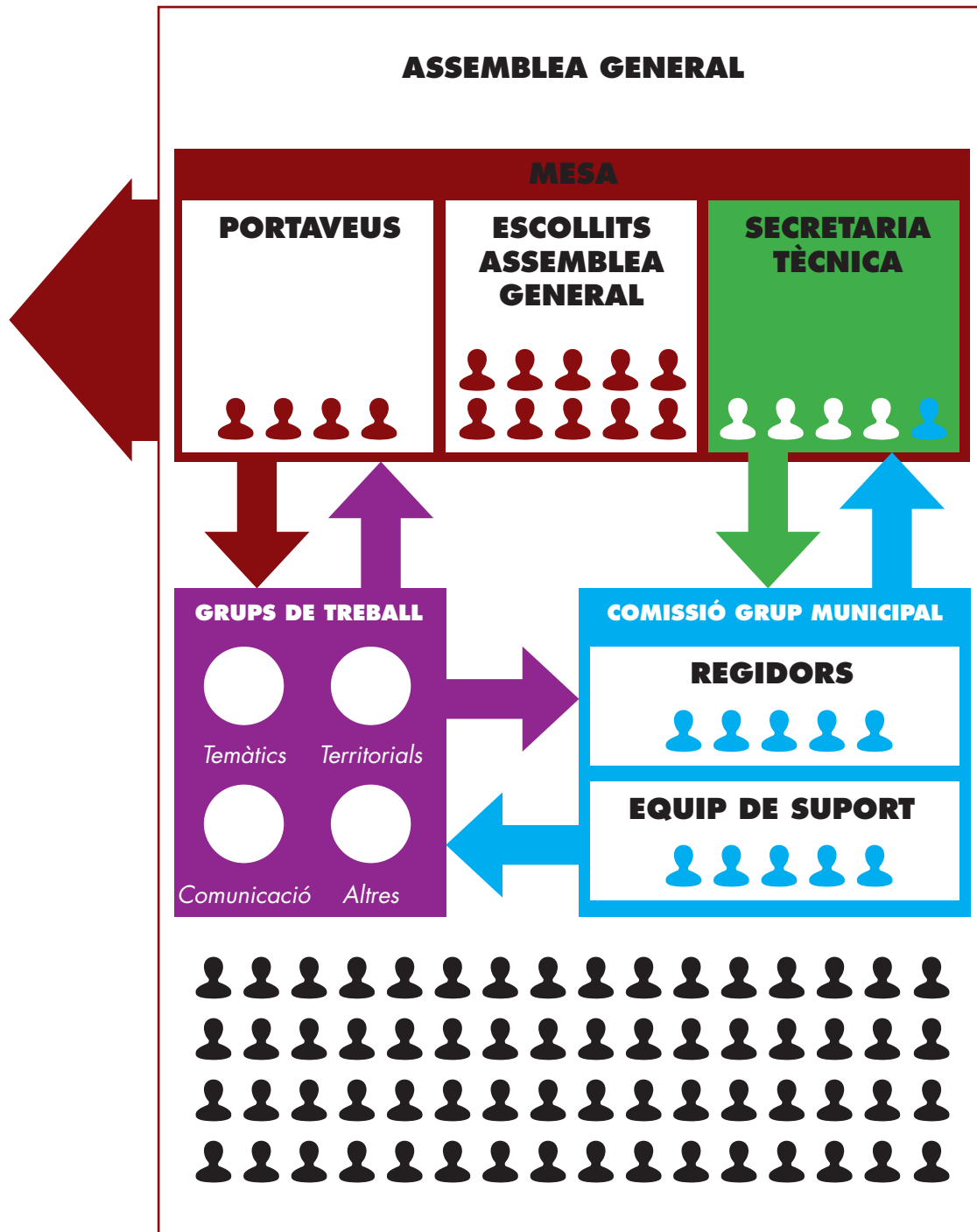
Aquesta estructura organitzativa es revisarà anualment en assemblea per si cal adaptar-la i/o modificar-la.

2. Assemblea general

- Està formada per totes les persones que hagin signat la Declaració de la Crida per Sabadell.
- Es convoca un mínim de dues vegades cada any.
- Es pot reunir de forma extraordinària cada vegada que ho consideri oportú la mateixa assemblea, la Mesa o per la sol·licitud d'un mínim del 20% de les persones censades a la Crida.
- Aprova la línia política, l'estratègica, la candidatura i totes aquelles decisions que afectin els principis i objectius de la Crida.
- Escull totes les persones que conformaran la Mesa, la Secretaria tècnica i portaveus. Es faran 3 votacions independents segons el reglament.

3. Assemblea oberta

- Està formada per totes les persones que hi vulguin participar.
- Es pot convocar quan es consideri que hi ha algun tema o temes en què es valori convenient obrir la participació al màxim de persones.
- La Crida es compromet a convocar una assemblea oberta si diferents entitats de la ciutat li ho sol·liciten formalment.
- La temàtica de les assemblees obertes es centra en qüestions de ciutat i campanyes a desenvolupar que no estan fixades a la línia política i/o estratègica ni en el programa electoral.
- Els acords de l'assemblea oberta són vinculants per a la Crida respecte a les temàtiques abordades.

4. Mesa i Secretaria tècnica

4.1. Mesa

Es reunirà bimensualment i en dos formats. Un cop al mes es reuniran tots els i les membres de la Mesa escollides per assemblea. Un altre cop al mes s'hi afegiran les persones responsables de cada grup de treball.

- Formada per:
10 persones escollides per l'Assemblea General, 3-4 portaveus, 1 persona del Grup Municipal com a mínim, Membres de la Secretaria tècnica i en les sessions mensuals ampliades, les persones responsables de cada grup de treball.
- Òrgan de discussió i decisió política entre assemblees, encarregada d'executar els mandats de l'assemblea.
- El calendari de reunions estarà fixat des del principi del curs polític.
- Perquè les sessions es puguin celebrar i els acords tinguin validesa cal que hi assisteixi un mínim del 60% dels seus membres.
- Es vetllarà perquè no es produeixi duplictat de funcions en una mateixa persona i per repartir al màxim la feina.
- A part del responsable de comunicació i portaveus, es concretarà un equip de persones referencials per territori o àmbit sectorial que actuaran com a portaveus en el seu àmbit o territori.
- Totes les persones que formin part de la candidatura hauran de signar prèviament un codi ètic.

4.1.1. Secretaria tècnica

- Formada per una persona responsable en cada un d'aquests àmbits i dels que es puguin crear:
Tresoreria/secretaria, Organització interna, Comunicació, Relacions externes
Representant del Grup Municipal.
- És l'òrgan de gestió executiu del dia a dia de la Crida per Sabadell, per delegació de la Mesa.
- Les persones de la Secretaria són escollides a l'Assemblea General de la Crida i es presenten per un càrrec en concret.
- A l'Assemblea General es crearà un grup de persones de suport a cada responsable de la Secretaria tècnica.

4.2. Elecció de la Mesa, Secretaria tècnica i portaveus

En primer lloc les persones que es presentin per a un càrrec a la Secretaria Tècnica ho faran per una responsabilitat concreta, coneixent les tasques a desenvolupar que s'assumeixen, així com la freqüència de les reunions que comporta cada responsabilitat.

- Totes les persones de l'Assemblea podran votar una persona candidata per cada càrrec. Les persones amb més vots resultaran escollides.
- En segon lloc es presentaran les persones candidates a portaveus i cada persona de l'Assemblea podrà votar dues portaveus. S'escolliran 3-4 persones entre les més votades garantint, sempre que sigui possible, la paritat entre homes i dones.
- Per últim es votaran les 10 persones que conformaran la Mesa. Cada persona de l'Assemblea pot votar cinc candidats. S'escolliran 10 persones entre les més votades garantint, sempre que sigui possible, paritat entre homes i dones.
- L'Assemblea podrà renovar les persones que integrin la Mesa i la Secretaria tècnica de forma parcial.

5. Comissió del Grup municipal

- Està formada per:
 - Tots els regidors i regidores (Grup municipal)*
 - Equip de suport voluntari, validat per la Mesa i ratificat per l'Assemblea*
 - Una persona de cada grup de treball temàtic i territorial en funció dels temes a discutir o les necessitats.*
- Les decisions de les votacions i presentació de mocions al Ple de l'ajuntament, sempre que sigui possible, s'adoptaran a la Mesa.
- Totes les persones que formin part de la candidatura hauran de signar prèviament un codi ètic.

5. **Grups de treball**

Temàtics

Territorials

Comunicació

Altres que es considerin convenients

6. **Preses de decisions**

De forma general s'intentarà que les decisions siguin fruit del consens.

En cas que aquest no sigui possible i sigui necessari votar, les decisions s'adoptaran en base a l'opció amb més suport.

En casos molt concrets (línia estratègica, política d'aliances...) es requerirà la majoria absoluta (el 50% + 1) de les persones presents.

Si vols rebre informació, participar o col·laborar amb la Crida posat' en contacte amb nosaltres a:

cridapersabadell@gmail.com

[CridaSabadell](https://twitter.com/CridaSabadell)

www.facebook.com/CridaPerSabadell